A°. 1932. N°. 46.

PUBLICATIEBLAD.

VERORDENING *van den 20sten April 1932, houdende eenige regelingen van burgerrechtelijken aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is eenige regelingen van burgerrechtelijken aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en een regeling van de ontzetting van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, in het leven te roepen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regeeringsreglement van Curaçao, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

In deze verordening wordt verstaan:

onder „motorrijtuigen": alle vervoermiddelen, bestemd om te land uitsluitend door een mechanische kracht, op of aan het vervoermiddel zelf aanwezig, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen;

onder „eigenaars": ook beheerders en voorts allen, die krachtens eenig zakelijk recht, bezit daaronder begrepen, beschikking over eenig goed hebben;

onder „bestuurders": zij, die motorrijtuigen besturen of onde· hun onmiddellijk toezicht doen besturen.

Artikel 2.

In geval van botsing, aan- of overrijding met een motorrijtuig op een openbaren weg, is de eigenaar van dat motorrijtuig aansprakelijk voor de schade toegebracht aan, niet door dat motorrijtuig vervoerde, personen en goederen, tenzij aannemelijk is, dat de schade is te wijten aan overmacht, daaronder begrepen schuld van iemand, voor wien de eigenaar niet aansprakelijk is.

De eigenaar, die het motorrijtuig niet zelf bestuurt, is aansprakelijk voor de gedragingen van dengene, door wien hij het motorrijtuig doet of laat rijden.

Wanneer het ongeval iemands dood tengevolge heeft of kwetsing of verminking van eenig deel des lichaams, vinden de artikelen 1387 en 1388 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao overeenkomstige toepassing met betrekking tot de personen, die een rechtsvordering tot schadevergoeding hebben en de wijze, waarop de schade wordt gewaardeerd.

Ter zake van eenzelfde ongeval is het totaal bedrag der ingevolge het eerste lid verschuldigde vergoeding voor aan goederen toegebrachte schade beperkt tot de waarde van het motorrijtuig tot op het oogenblik van het ongeval, tenzij wordt aangetoond schuld van den eigenaar zelf, of van iemand voor wien de eigenaar aansprakelijk is. In geval van geschil heeft de eigenaar aan te toonen tot welk bedrag zijne aansprakelijkheid is beperkt.

Het bepaalde bij de vorige leden vindt geen toepassing ten aanzien van schade door een motorrijtuig toegebracht aan losloopende dieren, aan een ander motorrijtuig in beweging of aan personen en goederen, welke daarmede worden vervoerd.

De rechter kan het bedrag der schadevergoeding beperken, wanneer aannemelijk is, dat het ongeval mede is te wijten aan de schuld van iemand, voor wien de eigenaar niet aansprakelijk is.

De rechtsvordering tot schadevergoeding vervalt door tijdsverloop van één jaar, te rekenen van den dag, waarop het ongeval heeft plaats gehad.

De bij dit artikel gegeven voorschriften laten onverkort de uit het gemeene recht voortvloeiende aansprakelijkheid.

Artikel 3.

Bij veroordeeling van den bestuurder van een motorrijtuig

wegens een feit, waarvan de staat van dronkenschap een wettelijk bestanddeel is, of wegens het veroorzaken van den dood of lichamelijk letsel door schuld, of wegens het plegen van, poging tot, of medeplichtigheid aan eenig misdrijf tegen het leven g.richt, zware mishandeling, mishandeling den dood of zwaar lichamelijk letsel tengevolge hebbende, deelneming aan een aanval of vechterij, eenig misdrijf tegen de zeden, diefstal, strooperij, afpersing, afdreiging, verduistering, bedrog, of eenig misdrijf, waarvan geweld of bedreiging met geweld een wettelijk bestanddeel is, kan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor het leven ontzegd worden.

Bij veroordeeling van den bestuurder wegens een feit met een motorrijtuig gepleegd, in de „Algemeene Politiekeur" 1917, onder het opschrift „Van het rijden en van het vervoeren en losloopen van dieren", of in de daarmede overeenkomende artikelen van de plaatselijke keuren voor de overige eilanden van het gebiedsdeel omschreven, of wegens een der feiten in de artikelen 313, eerste en vierde lid, en 439 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao omschreven, kan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor ten hoogste twee jaren worden ontzegd.

Indien tijdens het plegen van een der feiten genoemd in het tweede lid, nog geen drie jaren zijn verloopen sedert een vroegere veroordeeling van den schuldige wegens een dezer strafbare feiten onherroepelijk is geworden, kan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor ten hoogste drie jaren ontzegd worden.

Bij toepassing van dit artikel verliest het aan den veroordeelde afgegeven rijbewijs of bijzonder rijbewijs zijne geldigheid, zoodra de veroordeeling onherroepelijk is geworden. Door de politie wordt hiervan, na opgave van den bevoegden ambtenaar van het Openbaar Ministerie, aankondiging gedaan in het blad, waarin van gouvernementswege de officiëele berichten worden geplaatst en op andere eilanden dan het eiland Curaçao, bovendien door aanplakking ter gebruikelijke plaatse.

Artikel 4.

Voor wat aangaat het voorgaand artikel wordt vrijwillige voldoening aan de voorwaarde door den bevoegden ambtenaar van het Openbaar Ministerie, krachtens artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao gesteld, gelijkgesteld met een onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak, waarbij den schuldige, voor het maximum van den bij de betrokken artikelen bedreigden duur, de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd.

Artikel 5.

Hij, die, wetende, dat hem bij rechterlijke uitspraak onherroepelijk de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, of wetende, dat hij in het geval verkeert ingevolge het voorgaand artikel met onherroepelijke ontzegging gelijkgesteld, op een openbaren weg een motorrijtuig bestuurt gedurende den tijd, dat hem die bevoegdheid ontzegd is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Het bij het eerste lid strafbaar gesteld feit wordt beschouwd als een overtreding.

Artikel 6.

In artikel 3 van de verordening van den 5n. November 1915 (P. B. 1916, No. 3), zooals deze is gewijzigd bij de „Invoeringsverordening Wetboek van Strafrecht" wordt tusschen de woorden „betaalt" en „kan" ingevoegd: „of vrijwillig voldaan is aan de voorwaarde door den bevoegden ambtenaar van het Openbaar Ministerie, krachtens artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao gesteld,".

Artikel 7.

Artikel 22 van de „Invoeringsverordering Wetboek van Strafrecht" vervalt.

Artikel 8.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den 20sten April, 1932.

VAN SLOBBE.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 21sten April, 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.